

Oglas, pripisana itd. tiskaju i ratuju se na temelju običnog cenzura ili po dogovoru.

Novce... predbrojbu, oglase itd. Kajje se naputnicom ili poloznicom post. štedionice u Beču na administraciju lista u Puli.

Kod narube valja točno označiti ime, prezime i najbolju poštu predbrojnika.

Tko list na vremenu ne primi, neka to javi odgovarivaču u otvorenom pismu, za koji se ne plaće poština, ako se izvana napiše "Reklamacija".

Cekovnog računa br. 847-849.

Telefon tiskare br. 38.

Odgovor u rednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja.

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rastu male stvari, u neslogu sve polovica. Naroda polovica.

U nakladi tiskare Luginja i dr. u Puli ulica Giulia 1.

Izlaži svakog četvrtka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju n e p o d p i s a n i n e t i s k a j u , a n e f r a n k i r a n i n e p r i m a j u .

Predplata za poštarnim stojil 10 K u obče, 5 K za seljake ili K 5-, odnosno K 2-50 na pol godine.

Izvan carevine viši poštarna. Plaća i utužuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zaostali zo h., kol u Puli toli izvan iste.

Uredničtv i oprava nalazi se u Tiskari Luginja i dr. Via Giulia br. 1. Kamo neka se naslovjuju svapisa predplatne.

Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu.

NAŠA SLOGA

Za poštu i brzojav u Marčinšćici na Cresu.

Jos pred 18 god. na privatnu molbu jednog mjestnog rodoljuba ravnateljstvo c. k. pošta i brzojava u Trstu blagoizvoloilo je ovđe ustrojiti poštansku sabiralicu sa prenosom pošte do Vrane i natrag tri puta na tjedan. Od onog se doba mjestni promet popedesterstrošio, no u pogledu prenosa pošte nije se ništa promjenilo. Kad se je ustanovila ovđe poštanska sabiralica mjesto je brojilo nešto ispod 400 duša, a sad ih imade oko 700. Onda su živjeli svi aki i siromašni kod kuće, tako da je bio poštanski sabirac skoro neznatan, a sada sve što je mladnjega i kreptijega ide u svijet za dobitkom, tako da danomice stazu listovi i novac izdalek Amerike, a mjestni poštani sabireteli nije dužan primati niti odposiljati novac preko 50 K niti za to jamči poštano ravnateljstvo, a niti pakete nije dužan prenosi, te samo njegovoj dobroj volji imademo, što nam prima i da zahvaljuje, što nam prina i odašije novac i pakete u svakom iznosu i težini, inače bismo morali putovati u Vranu svaki po svoje. Osim privatnika imamo ovđe finansijski odjel, lucki ured, carinarski odjel, župni ured, mjestno glavarstvo, pučku školu, konsumno društvo, posuđilnicu, jednog domaćeg trgovca sa dobro uređenim dućanom, tvornicu etičnih ulja, ribarsku zadrugu, tunolov i sad se ustraju jedan novi mljin za mjetnje pšenice i tako mjesto u svakom pogledu lijepo napreduje, samo sa poštom smo uvjek pri starom.

Koliko bi mjesto napredovati moglo u prometu i trgovini kad bi imali brzojav, radi čega stetuje osobito ribarstvo.

Ovdje je središnja luka za zakon jedrećučama za nevremena, te koliko bi istima brzojav trebao, da jave svojima gdje se nalaze. Liečnika imademo jednog za cieli

otok u gradu Cresu 5 do 6 sati udaljenog od naših sel. Ako nam željade oboljela mora da prodje cijeli dan dok dodje ličnik a kad bi bio brzojav za pet sati bio bi tu. Ako je koji prisiljen poslužiti se brzojavom mora ići u Osor ili Cres a dodje li komu brzojav izvana, to ga dobjije kretn pošte nakon tri dana. Usljed naših reklamacija naredilo je ravnateljstvo pošta i brzojava brzojavnom uredu u Cresu da za mjesec dana drži ločan popis od svih brzojava koji stignu od i za Martinšćicu. Pred 3 do 4 godine obćano nam bilo, da će na Vrani metnut brzojavni ured, no taj do danas ostao samo na pariru. U novije doba molili smo, da naš telefonom spoje s brzojavnim uredom u Osoru, našto nam se odgovorilo, da je u tom pogledu učinjeni potrebni izvisti te da bi taj telefonski spoj stao nešto preko 6000 K te da bi se mjesto moralno obvezati za jednu trećinu cijelog potroška i osigurati dovoljan promet na istom, i tek ar onda bi se obratilo na ministarstvo trgovine za dozvolu izradbe istog. Nije li to čudnovat zahtjev?

Dapače se govori, da se je netko od ravnateljstva izrazio, da će se u Belej premjestiti poštanski ured iz Vrane a da za Martinšćicu se ne može za sada ništa učiniti. Čudnovato! Mjestance Belej je malena župa od kakovih 400 stanovnika sa pripadajućim selima, leži na glavnoj cesti koja vodi iz Cresu u Lošinj, ima poštansku sabiralicu te se lu zaustavlja pošta svake noći na prolazku između Lošinja i Cresa i obratno, a uz to je udaljeno od Vrane jedan sat hoda po ljejpoj cesti. I to mjestance dobili će pomoću nekoj komova poštanski ured, a kako se tamo nekoj nadaju i brzojavni i telefon. Martinšćica, koja ima skoro dvaput toliko stanovnika i daleko veći promet, imade luku gdje prislaže parobrod itd., udaljena je od pošt. ureda u Vrani dobro dva sata hoda a tako isto i od Beleja, sa putevinom, kakovih si gospoda u ravnateljstvu ni predviđeni ne mogu, gdje poštanski listonoši

je općen sa poštanskim torbom i paketima više puta kano kakvo živinice poskoro neprohodnim putevima, ta nemože dobiti ništa.

Gdje je tu pravednost? Gdje je tu nadzor vladajućih krugova za boljši i nadpredak naroda?

Za danas dosta, a drugom prilikom iznesti ćemo tužljike o putevima, o parobrodarskom saobraćaju, o našoj luci i još kojesta.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Srećenički sastanak u Pazinu. Pod naslovom: "Primorske vesti donaša ljubljanski "Slovenec" od 26. srpnja sljedeće:

"Duhovničko društvo za vse tri istreške skolje je imelo dne 24. i 25. t. m. skupno konferencu u Pazinu, katere pa se duhovnička Flappove skolje ni smela udeležiti. Skota dr. Mahnić in dr. Karlin staj poslala prisrčne pozdrave. Dne 24. t. m. je bilo najprej zborovanje katechoti, po-poldan pa je na skupni konforenci pred-posal dr. Korosec o politički organizaciji dr. Binički o časopisu. U debati se je konstataliralo, da imajo hrvatski istreški katechoti samo ev. svoj list ("Pučki prijatelj"), ki pa je dosedaj vodio čudnih ozirov izključevat politiku. To se bo opustilo. Dne 25. t. m. je prednesala posl. Hladnik o agrarnem vprašanju, dr. Altirevic o duhovničkoj organizaciji in dr. Krek o socijalno-m delovanju. Med istreško duhovničkim vlasti izborni duh, ki nam sme biti porek, da bo Istra kimala ponehala biti tužna."

Što je debiti tiskano, to smo mi pot-eratili. I mi nešto konstatujemo, a to je, da su ovaj naš list ustanovili veliki na-rodni rodoljubi Dobrila, Uječić, braća Bas-tiani; da su oni isti i za njima mnogi svećenici pisali i do današnjeg dana pišu u Našu Slogu hrvatski svećenici iz Istre za hrvatski katolički puk ove pokrajine i

nepričavano žalostni kraj zašla je naša Družba i pred vratima prij spomenutih grada podigli čestiri škole, od kojih su već otvorene, a dviće se bili ako danak svane. Taj dan nije daleko. Domalać će udariti lopatu u naše lio i udariti te melje velebnog zgradi, koja će narodu dobiti ono, sto su mu već odavna navještale naše guste favorove. Bit će ujedno i kruna Družinoga rada, te već sada pozivamo narod, da je u tom velikom naumu podupre.

Naša Družba ima da zabilježi u lanjskoj godini još i dva nova uspjeha. Svoju je slavodobitnu zastavu prenijela na vrata Buja, Umaga i Pirana. Tko živi daleko od naših prilika, ne će moći lako shvatiti, sto znade ta tri imena Buje, Umag i Piran. Treba posegnuti u srednji vječ prediecti si odnosaj zasluženih kmetova i njihovih okrutnijih gospodara, da se do-ponihi donekle slika prilika, koje vladaju u njoj htjeli dati stambene dozvole, a kasnije donekle slika prilika, koje vladaju u njoj nema pljuvačnice. Mi smo brzo-

da se Naša Sloga nije do sada, a da Bog da ni ubuduće se neće ogrijesiti o hrvatski narod u Istri, ni o njegovu katoličku vjeru. Zato smo znatiželjni, je li referent ovog sastanka za kat. novinstvo pozna naš list a još znatiželjniji smo, kavka će to biti politička djelatnost "Pučkog prijatelja", koja bi po gornjoj vjesti imala biti različna od naše!

Javna pučka knjižnica u Puli. Mnogo je već poznato, ali više njih ne zna jesete, da imademo u Puli javnu pučku knjižnicu, kol koje može svaki da ispoljuje kajigu i kol kuće se nasladjuje čitanjem te tako izobrazuje. Knjižnica se ta nalazi u "N. R. O." u ulici Castropola 9, a otvorena je svakoga utorka i petka od 7 do 8 sati na včer i posebno za ženske svake nedjelje od 10 i pol do 11 i pol s. prije podne.

Svaki, koji želi sebi prikratiti vrijeme čitanjem lijepih knjiga, neki dodje u naše vječne dane u javnu knjižnicu, gdje će dobiti knjigu zabavnu ili poučnu, kavku hude želje. Neka svaki upotrijebi slobodan čas za čitanje, jer izobrazujući se, stičemo sebi slobodu. Knjižničar.

Natječaj za vjeroučitelja na družbinim školama u Puli. Ravnateljstvo Družbe sv. C. i M. za Istru raspisuje ovime natječajno mjesto vjeroučitelja na družbinim školama u Puli. Potanje upute glede službe i odnosnih beriva daje Ravnateljstvo Družbe u Opatiji, na koje se molitelji mogu obratiti natječe do 20. o. mj.

Slet sokolske župe Vitezil u Lovran. U nedjelju dne 11. o. mj. početi će slet sokolske župe Vitezil na župski slet u Lovran, gdje će pridjeti sokolski vježbu. Na taj slet doći će Sokol iz Istarske Bistrice i sokolska župa Žrninsko Frakoponska.

Iz Pule ide se na taj slet posebnim parobromom u Lovran. Odjazak u 5 s. u jutro, a cijena je 3 krune po osobi tamo i natrag.

Upozorujemo naše na taj slet, da pođemo što mnogobrojnije u Lovran, gdje će tog dana slaviti slavlje čista nepalvo-

lij Italiji. Ta će zgrada dati pravo našoj pjesmi, koja je pustila narodnog junaka Kraljevića Marka, da spava pod roščenicama Divičina grada dok narodni holi danak svane. Taj dan nije daleko. Domalać će udariti lopatu u naše lio i udariti te melje velebnog zgradi, koja će narodu dobiti ono, sto su mu već odavna navještale naše guste favorove. Bit će ujedno i kruna Družinoga rada, te već sada pozivamo narod, da je u tom velikom naumu podupre.

Naša Družba ima da zabilježi u lanjskoj godini još i dva nova uspjeha. Svoju je slavodobitnu zastavu prenijela na vrata Buja, Umaga i Pirana. Tko živi daleko od naših prilika, ne će moći lako shvatiti, sto znade ta tri imena Buje, Umag i Piran. Treba posegnuti u srednji vječ prediecti si odnosaj zasluženih kmetova i njihovih okrutnijih gospodara, da se do-ponihi donekle slika prilika, koje vladaju u njoj nema pljuvačnice. Mi smo brzo-

jarno naručili pljuvačnici, a zatim smo tu velikomaniči vijest depeštili c. k. zemaljskom školskom vježcu u Trst, i škola se končano ipak otvorila.

Zašto to otežanje? Talijani su pri tom računali ovako: djeca, kja bi se imala upisati u hrvatsku školu, polazit će dok bude ova zatvorena, talijanska. Ako i bude kasnije dozvoljeno otvorenje hrvatske škole, djeca će ostati u talijanskoj, jer u zakonu staji, da školska djeca ne smiju tečom školske godine prelaziti iz jedne u drugu. No Talijani se prevarile u tim svojim računima. Od 170 djece u Kaštelu i Materadi nije se niti jedno upisalo u hrvatsku školu, dok je jednog dana dodje u selo povjerenik kotarskog poglavarstva s oružnicima, pa naši zatvorili i zaprečili školu. Bilo je okapanja dok se opet otvorila. U Materadi isto još teže. Isprva nam

ništa htjeli dati stambene dozvole, a kasnije donekle slika prilika, koje vladaju u njoj nema pljuvačnice. Mi smo brzo-

Iz glavne godišnje skupštine Družbe u Zametu.

(Nastavak.)

Tko bi našemu skućenom čovjeku bio rekao onda, da će u neposrednoj blizini togaj brioslovnog grada osvraniti jednog dana bijeli dvori, njegovi dvori, koji će njemu prezrenom crvu, vratiti svijest i dostojanstvo čovjeka. Za te bijele dvore načeti su već dogovoljeni. Bit će divna zgrada, koja će moći pod svoje krovove primiti 500 djece. Stajati će mnogo, do 150.000 K. Velika žrtva, ali i dičan spomenik hrvatske sile i slave, koji će se dizati na mjestu, sto ga je veliki talijanski pjesnik označio granicom Italije. Taj će spomenik oborit pjesnikovu tvrdnju, on će govoriti Talijanima, da ne na Kvarneru već više na zapadu, tomo na lagunama, imadu da traže među svojoj zem-

rena narodna ideja, koja osobito u novije doba ponosito kroči i ohara sve što joj je na putu i sto su naši narodni neprateli pomoću narodnih odreda podigli da unište i sasvim iskorjene narodni značaj tog našeg domaćeg i liepog Lovar-grada.

Odsudjen radi šplonsaže. Bivši postanski činovnik Trigari (poznati i redentista iz Dalmacije, prije Trigarić) odsudjen je od okružnog suda u Rovinju na 6 mjeseci strogog zatvora radi zavajdjanja na špijunu. On je naime htio dozvati za podmorske mine oko Pule i predati Italiji.

Hrvatske predstave u Puli. U nedjelju došao je ovamo dobro poznati nam glumac g. Gavrilović sa svojom družinom te nas u nedjelju i u utorak ugodno pozabavio sa svojim šaljivim predstavama i pjevanjem narodnih pjesama. Mi poznamo g. Gavrilovića već desetak godina, koji nas ovđe barem jedanput na godinu pothodi, te je uvek rado primljen i vidjen ne samo zbog svog vještaka prikazivanja nego i radi lealnosti i dobrog glasa, kog ostavi uvek među nama, što se žali bože ne može reći o nekim drugim sličnim družinama.

G. Gavrilović daje predstave u vrtu gospione Čeušić (Vin Giosue Cirducci) u 8 i pol sati na večer, te takovu predstavu daje danas u četvrtak, onda u subotu i nedjelju. S polvalom ističemo, da su predstave g. Gavrilovića dosta dobro pošćene, što družina i zasljužuje.

Preporučamo našima i od radničke ruke da dodu na one predstave, gdje će provesti vrlo ugodno par večernjih sati. Uzaznina je 60 para po osobi a djeca plaćaju polovicu.

Hrvatske predstave u Modulinu. Kažemo da smo dobro obavijesteni, priredit će u nedjelju popodne predstavljačka družina Gavrilović hrvatsku predstavu uz pjevanje narodnih pjesama.

Upozorujemo rodoljubne Medulince na ovu predstavu te upotrijebe tu priliku i pohode mnogobrojni hrvatske predstave g. Gavrilovića, gdje će se naužiti liepog prikazivanja i od sreća našmijati nevinim i duhovitim posluricama, što će ih prikazivati družina.

Premantura 31. VII. 1912. Čitateljem N. S. Pule i okolice je poznato, kako je biskup Flapp bio otvorio natječaj za mjesto župnika u Premanturi. Naši Premanturec sakupili su puno pregršt dokaza za nesposobnost popa Maticha ili Matića (njemu je sve isto) za to mjesto, sve to napisali, potkrjevili mnogobrojnimi podpisi i njihova deputacija isla u Poreč, te predala biskupu svoju tužbu. O Duškovima prigodom svog boravka u Puli, primio je biskup brojnu deputaciju Premanturaca i neustrašivih Premanturkinja, koji su mu

ponovili svoje tužbe, još bolje je pokazali i izrazili želju, da imenuje župnikom natjecatelja popa M. Škabića. To se pitanje vuklo i vuklo i sto sad čujemo? Mjesto župnika u Premanturi je već odlučeno baš onomu, koga pak neće. Mi ne nalazimo u rječniku rječi, kojom bismo okrštili taj postupak biskupa Flappa. Njemu je dobro poznato, zašto je premanturska crkva uvijek prazna, premda je pak od naravi pobožan. Njemu je poznato ponašanje Maticha; njemu je valjda poznata i njegova čud: njemu je valjda poznata i dekret sv. Oca: Sacrae Cong. Consist. d. d. Roma 26. V. 1910. C. I. p. 4. 5., pak si ne možemo protumačiti taj postupak. Misli li biskup, da će time koristiti sv. vjeri? Premanturci nisu čuci, već ljudi, koji imaju sokolove oči i zdrav mozik.

Ne znamo, jeli uslijedilo već imenovanje, ali vjerodostojna osoba nas je osigurala o istinitosti iste.

† Jela Milačić rođ. Stasić. U subotu u jutro preminula je ovđe u 54. godini Jela Milačić rođ. Stasić supruga Antuna Milačića. Pokojnica kao prava majka odgojila je brižno svoju djecu u čisto narodnom duhu, te je obitelj Milačić u Puli poznata kao vrlo rodoljubna obitelj.

Na tomu teškom udarcu izrazujemo suprugu Antunu, sinu profesoru Niku i ostaloj djeci i rodbini naše iskreno sačeće, a pokojnici bila labka hrvatska gruda, koju je svim žarom toplo ljubila.

Sajam u Štinjanu. Javlja se, da će se počam od ove godine sojam u Štinjanu obdržavati u nedjelju poslije 6. augusta između 6. augusta padne u nedjelju. Tako će se ovogodišnji sajam obdržavati u nedjelju 11. augusta.

Narodni darovi. Pop Ive Sintić, župnik u m. iz Maleg Lošinja šalje K 2 za Družbu a K 2 za Bratovstvu hrv. ljudi, te opet za Družbu K 4 u počast uspomene na pok. Šima Kv. Kozulića namještence na odar. — U Raklju sabrao je za Družbu upravitelj občine g. Martin Percan K 115, koje darovaše po 2 K: Štrom Ante, učitelj, Martin Percan, obč. upr.; K 145 učenici družbine škole; po 1 K: Mirković Anton, Peruško Ivan, Bedrina Jakov, Percan Ivan, obč. sluga; po 40 fl.: Ivan Percan, kočijaš, po 20 fl.: Matija Vladisavljević, po 10 fl.: Slipčić Mihalj.

Lošinjski kotar:

Iz Unija. I ubave Unije htjeli su da proslave 5. srpnja, dan sv. braće Cirila i Metoda. Već za rāna jutra vidio si, kako se okitila čitaonica, u kojoj se malo družino zabaviste, trobojnicom, a malo kasnije erkvena su zvana veselo zvala vjer-

nike u crkvu, da ondje iskažu svoju zahtjevnu Božjo providost nad darom sv. braće. Pa i školska djeca, kao i dječice zabavista, htjela su svoje skromne molitvice upraviti Svemogućemu, a osobito malena dječica zabavista nad dvostrukim darom. Na licima si im čitao veselje i radost. No to nije bilo dosta dječici zabavista. Ona su htjela i svoje roditelje razveseliti i pokazati im koliko su napredovali, što učinile dane 7. pr. mj. Toga dana sve što naški misli potihlo je u Čitaonicu, da se ondje na svoje oči uvjeri, što mogu i malena djeca učinili, kad se tko za nje brine. Sa suzom u oku gledali su roditelji svoju djecu, kako im lijepo govore, skladno pjevaju i vješto izvadjavaju predstavice. Iza predstave govorio je sa branimu o sv. Brači, o njihovom životu i radu g. Franjo Krivičić, a gosp. Ambrož Haračić o radu naše Družbe. Svi su sa zabuve ponijeli lijepu uspomenu, a da je tomu u istinu tako, to si zatlučujući od onog oduševljenog kličanja „Zivio“.

Da je sama predstava tako lijepo ispalila, djece tako napredovala, jedina bivala ide vrlo i radno učiteljice zabavista Mariji Fučić, koja je svojim radom omiljila svim unijancima. Gospodjica Fučić htjela je i Družbu razveseliti sa kojim darom iz Unija. Radi toga posla je po kućama, da subire za Družbu. I zbilje nije juj trud ostao bezuspješan, jer je sakupila lijepu svotku od K 103 50. Lijepa je to svota, ako se uzme obzir, da Unije broje po popisu putništva 270 Hrvata a 550 Talijana, ali ovo se je moglo dogoditi samo kod nas u Austriji i pod egidom kolar-skog poglavara u Lošinju g. Moseltiga.

Imademo jednu postovanu osobu, koja se više puta oglašuje u Piccolu dopisima iz Unija, a to je Giovanni Ruconich da Neresine. On vam je primjerice za to Talijan, jer je svoju veliku kulturu cijepao na talijanskim univerzitima u Nerezinama i čini nam se u Roveretu, gdje se je držao one „repellitio mater studiorum“. Neke vele da je steta što nije isao i na visoke škole u Peking, jer da bi imao najviše izgleda za budućeg predsjednika kineske republike. Historiju poznaje non plus ultra. On primjerice kaže: „l'indole, il modo di vivere ed i costumi dei Neresinotti perfettamente corrispondono ai costumi che sono nelle vicinanze di Napoli“. Bubine i ostane živ. Čini nam se, da se je punom parom dao na taj posao, pa će doskoro ugledati svjetlo božje knjige — kako se govor — ove vrsti, a znanost će mu kao i potomci ostati zahvalni.

Do dolaska njegova nije se pjevala ona „Viva Dante“, no da ovjekovjeći svoje ime, to je umetnucio još ovaj stih: „non siamo gente di Zagabria ne meno di Luni“. —

rukom ishoditi dozvolu za ustanovljenje vlastite mirovinske zaklade. Odnosno je klausulu podpisao već i g. c. k. namjestnik u Trstu i to dne 30. travnja o. g. I novouredjena pragmatika i novo uređeni statut mirovinske zaklade bili će ovih dana predani štampi i razdijeljeni medju naše učiteljstvo. U pitanju pragmatike i mirovine naše je Ravnateljstvo islo u susret svome učiteljstvu do skrajnih granica mogućnosti. Već koncem ove godine iznašati će naša mirovinska zaklada oko K 50.000. Sav je taj novac vinkularan na ime spomenute zaklade, stoga se ne može i ne smije trošiti ni u koju drugu svrhu. Naša mirovinska zaklada mora od godine do godine sve više rasti. Osim redovitih doprinosa učiteljstva i Družbe, pridodavati će naša Družba godišnje još jedan izdăšnji iznos. Time je Družba na sebe preuzeila ne samo jedan od najvećih tereta, nego i ogromnu odgovornost sprati svojih učitelja i učiteljicu. Do 65 eksistencija visi danas o našoj Družbi.

Sjutra će taj broj poskotići.

(Slijedi.)

našme samo za to, da provočira. Kad god što pjeva u školi sa djecom — pokrajinski a ne Leginoj — to se mora svakako i ova čuti. On ramčini ekskurzije za zornu pouku i tu mora svakako biti i pjesma „Viva Dante“. To je sasme u duhu koji vlada u lošinjskom kotaru u eri kapetana Moseltiga. Mi samo testitamo Italiju, što imade u Ausiriji tako čestitih i visokih pomoćnika i zagovornika. A kakvi pojavi o moralu imade ovaj odgojitelj djecje, neka služi ovaj dialog, koji je imao dne 19. V. 1912. u 7 sati na večer pred M. N., M. R., F. K.

On: Quanti fio la ga?

Ona: Quattro sior.

On: E perché gaver tanti fio?

Ona: Quando Iddio li vol.

On: Ma Iddio non vol sempre.

Ovom istinitim rječima ne treba komentara. A oblasti neka malo misle. Suvišno je spominjati, kako je to djelovalo na tu ženu.

Dne 16. pr. mj. dijelio se od nas pop Franjo Krivičić, kao duhovni pastir ovoga mjeseta te kao vodja hrvatske stvari na Unijama. Mlad čovjek, pun znanja, snage i okretnosti, koji je došao iz Kreševa cresa, te je to uzrok, da se je u našim prilikama tako brzo suočao.

Njegovo kratko prebivanje među nama nije drugo, nego 20 mjeseci rada za crkvu i za dobro hrvatske stvari na Unijama. Popravio je obavijje crkve. Toliko se je inoran boriti, dok se je proveda dioba Unija. A koliko je pak radio za „Ribarsku zadružnu“, „Pōs“ i Gospodarsko društvo? Oo je bio duša svemu tomu a zadovoljio je svojim zadatki kao svećenik i kao Hrvat. Kao tukovoga su ga vrlo cijenili unijski Hrvati, te ga u velikom broju uz gruvanje mužara, slavljenjem zvonova u prisustvu novoga župnika veleć. g. popa Ivo Grškovića u velikom broju dopratili do parobroda i tamo se u ime Hrvatske Čitaonice sa par riječi lijepo oprostili.

Pope Frane. Unijski se Hrvati još jednom zahvaljuju na plemenitom nastojanju. Pošto si sa periferiju Kreševa u samu središte — Losinj Mali. U tom središtu pomogni poput crva rasložiti to lažno stablo i središte talijanske kamorističke kulture.

Narodni blagdan u Martinci. I naše mjesto sjedio se je prigodom narodnog blagdana sv. C. i M. Družbinih škola, te je u tu svrhu sabrano među našim seljacima svota od K 34-38. Darovaše: N. N. K 5, D. H. K 4, O. F. K. K 3, A. Saganić K 2, po 1 K : A. Bolković, A. Linardić, I. Saganić, O. Kavrečić, D. Linardić, E. Linardić, C. Murlić, Klemer M., K. D., F. Vlakancić i N. Murlić.

rukom ishoditi dozvolu za ustanovljenje vlastite mirovinske zaklade. Odnosno je klausulu podpisao već i g. c. k. namjestnik u Trstu i to dne 30. travnja o. g. I novouredjena pragmatika i novo uređeni statut mirovinske zaklade bili će ovih dana predani štampi i razdijeljeni medju naše učiteljstvo. U pitanju pragmatike i mirovine naše je Ravnateljstvo islo u susret svome učiteljstvu do skrajnih granica mogućnosti. Već koncem ove godine iznašati će naša mirovinska zaklada oko K 50.000. Sav je taj novac vinkularan na ime spomenute zaklade, stoga se ne može i ne smije trošiti ni u koju drugu svrhu. Naša mirovinska zaklada mora od godine do godine sve više rasti. Osim redovitih doprinosa učiteljstva i Družbe, pridodavati će naša Družba godišnje još jedan izdăšnji iznos. Time je Družba na sebe preuzeila ne samo jedan od najvećih tereta, nego i ogromnu odgovornost sprati svojih učitelja i učiteljicu. Do 65 eksistencija visi danas o našoj Družbi.

Našno zasluženo rješenje, da ondje iskažu svoju zahtjevnu Božju providost nad darom sv. braće. Pa i školska djeca, kao i dječice zabavista, htjela su svoje skromne molitvice upraviti Svemogućemu, a osobito malena dječica zabavista nad dvostrukim darom. Na licima si im čitao veselje i radost. No to nije bilo dosta dječici zabavista. Ona su htjela i svoje roditelje razveseliti i pokazati im koliko su napredovali, što učinile dane 7. pr. mj. Toga dana sve što naški misli potihlo je u Čitaonicu, da se ondje na svoje oči uvjeri, što mogu i malena djeca učinili, kad se tko za nje brine. Sa suzom u oku gledali su roditelji svoju djecu, kako im lijepo govore, skladno pjevaju i vješto izvadjavaju predstavice. Iza predstave govorio je sa branimu o sv. Brači, o njihovom životu i radu g. Franjo Krivičić, a gosp. Ambrož Haračić o radu naše Družbe. Svi su sa zabuve ponijeli lijepu uspomenu, a da je tomu u istinu tako, to si zatlučujući od onog oduševljenog kličanja „Zivio“.

Našno zasluženo rješenje, da ondje iskažu svoju zahtjevnu Božju providost nad darom sv. braće. Pa i školska djeca, kao i dječice zabavista, htjela su svoje skromne molitvice upraviti Svemogućemu, a osobito malena dječica zabavista nad dvostrukim darom. Na licima si im čitao veselje i radost. No to nije bilo dosta dječici zabavista. Ona su htjela i svoje roditelje razveseliti i pokazati im koliko su napredovali, što učinile dane 7. pr. mj. Toga dana sve što naški misli potihlo je u Čitaonicu, da se ondje na svoje oči uvjeri, što mogu i malena djeca učinili, kad se tko za nje brine. Sa suzom u oku gledali su roditelji svoju djecu, kako im lijepo govore, skladno pjevaju i vješto izvadjavaju predstavice. Iza predstave govorio je sa branimu o sv. Brači, o njihovom životu i radu g. Franjo Krivičić, a gosp. Ambrož Haračić o radu naše Družbe. Svi su sa zabuve ponijeli lijepu uspomenu, a da je tomu u istinu tako, to si zatlučujući od onog oduševljenog kličanja „Zivio“.

Našno zasluženo rješenje, da ondje iskažu svoju zahtjevnu Božju providost nad darom sv. braće. Pa i školska djeca, kao i dječice zabavista, htjela su svoje skromne molitvice upraviti Svemogućemu, a osobito malena dječica zabavista nad dvostrukim darom. Na licima si im čitao veselje i radost. No to nije bilo dosta dječici zabavista. Ona su htjela i svoje roditelje razveseliti i pokazati im koliko su napredovali, što učinile dane 7. pr. mj. Toga dana sve što naški misli potihlo je u Čitaonicu, da se ondje na svoje oči uvjeri, što mogu i malena djeca učinili, kad se tko za nje brine. Sa suzom u oku gledali su roditelji svoju djecu, kako im lijepo govore, skladno pjevaju i vješto izvadjavaju predstavice. Iza predstave govorio je sa branimu o sv. Brači, o njihovom životu i radu g. Franjo Krivičić, a gosp. Ambrož Haračić o radu naše Družbe. Svi su sa zabuve ponijeli lijepu uspomenu, a da je tomu u istinu tako, to si zatlučujući od onog oduševljenog kličanja „Zivio“.

čić. Po 60 fil.: K. Kučić, D. Kučić, E. Kučić. Po 50 fil. M. Linardić, D. Kučić i M. Vlakancić. Po 40 fil.: M. Vlakancić i M. Mužić. Po 20 fil.: D. Linardić, N. Sagančić, G. Harabala, A. Sučić, D. Kučić, D. Vidović i I. Ivančić, te je napokon sakupljeno među školskom dječicom K 3-33. — Živili Martinščani! Napred u hrvatskoj rodoljubnoj sviesti.

Krčki kotar:

Iz Krka. Čitajući „N. S.“ nailazi se često puta na razne tužbe i nepravice sa raznih strana Istre, dočim udalje rieliko se kad što čuje, pa bi čovjek pomislio, da je ovđe sve u potpunom redu, ali baš obratno. Netko se ipak zbulio, pa ovadje već u dva broja donesao o prljavstini nekojih, a donašam evo i ja jednu treću, koje on nije moguće znati. Čujte pa se čudiće. Ovdje u Krku imamo na c. k. pozornom uredu čovjeka, koji, izakao se pokazao velikim agitatorom iridentizmu, postao „Cissiere“. Jednom zgodom huckao je ovaj gospodin razjarenu mladost notabele talijansku, da ide smetati Hrvate, koji su se sastali jednom zgodom u „Hoteu Adria“ na prijateljski sastanak.

Jedan od ove mladeži odkrene dolječomu kasiru u brk: la stia Lei quieto, perché Lei ha imparato noi cantare — *Lascia pur che i canti* — (scubi), što je bila izričito zabranjeno pjevati od c. k. kot. po-glavarja. Mi smo Hrvati bili uvik radoznali, tko hucka i uči mladost izazovne pjesme, kad eto i nehotice doznašto za toga deliju. I eto ovakav čovjek imenuje se kassierom i to za kolar krčki, čije je obilježe čisto hrvatsko. Nije li ovo očita nepravica? Gdje inuu oči oni, koji bi moralni bdbiti nad svojim činovničtvom? Ilizar je u Austriji samo onaj činovnik vrijedan i zaslužan, koji čini (radi) proti njezinom interesu? Zar hoćemo još uvickjerati pomad politiku?

Voloski kotar:

Bratovčina Hrvatskih ljudi u Istri podijelila je ove godine ukupno 2050 K potpore, skoro 500 K više nego li prošle godine. Svi ljetitelji bilo je 62, od tih je dobilo podporu 55 i to: 33 sveučilišna djaka K 1600, 15 gimnazijalaca K 280, 4 učiteljska kandidata K 80, 1 djak de-lavske škole u Kastvu K 20 te Hrvatsko podporno društvo u Pragu K 70.

Dobor je podjelio sve što je mogao i smio po pravilima podižiti, pa ipak su podpore pojedincima bile mršave. Kriv je tomu s jedne strane loš društveni prihod, s druge strane opet prevelik broj molite-lja. Radi lošeg prihoda je blagotvorno djelovanje Bratovčine već desetke godina vrlo spriječeno. Ona nu može da daje podpore u pravom smislu ruci, nego dieli tek mrvice onima, koji se k njoj utiču za podporu.

Da je Bratovčina ove godine ipak mogla podijeliti u potpore više nego prošle godine, ima da zahvali svim svojim plemenitim dobročiniteljima upopće, a napose pako: svome starom podupiratelju prof. Vjekoslavu Spindiću, koji joj je poklonio K 100, baštinicima pok. Josipa vit. Gorupa pl. Slavinskoga, koji su bratovčini priposlali lijep dar od K 500 i posuđili nici u Voloskom, koja je darovala K 400.

Svim dojakašnjim plemenitim dobročiniteljima odbor se ponovno zahvaljuje i preporučuje za daljnju blagomaklonost. Preporuča se također svim rodoljubivim sirom domovine, da se u zgodnjenim prilikama sjete uz ina društva i Bratovčine, e da bi mogla u buduće uspiješnije raditi i dosljednije odgovarati svojoj prosvjetnoj i patriotičnoj svrsi.

Mošćenička Draga. Konac školske godine ili prava muka se nuda sakriti. Ova školska godina završila se i kod nas kao

i drugdje u subotu dne 13. pr. mj. Tog dana služila se u mjestnoj crkvi sveta sv. misa sa „Tebe Boga hvalimo“, kojoj su prisustvovali osim djece i učitelja mnogobrojni roditelji i prijatelji škole. Poslije sv. mise vratile se djece i sva sila ljudi s njima u školu, gdje je g. učitelj razdijelio djeci svjedočbe uz zgodan nagovor djeci i roditeljima, te je time izazrao sebi, djeci i prisutnima suze na oči.

Tu se je pokazala ona velika ljubav, štovanje i zahvalnost, što u onim matem scima gori premja njihovom učitelju i učiteljicu.

Poslije toga stadože prisutni pregledati izložene ručne radnje i risarcije ove škole pa je to bio pravi triumf za gdje su se učiteljice.

Mnogobrojni prisutni kao i kasniji posjetiocu nisu se mogli negledati prelijepih radova te su se čule glasne povale marne i obljužljene učiteljice, čijem se trudu imade sve ono zahvaliti.

Bilo je izloženo do 270 komada svakovrstnih ručnih radnja, a sve jedno ljepše od drugoga. I mnogobrojni stranci, što se nafale kod nas, dosli su pogledati i divili su se svemu tomu, hvaleći djece i njihove učitelje.

Svaka čast i hrala takovim učiteljima i učiteljicama!

Porečki kotar:

Roditeljski sastanak u Motov. Novakini. Dne 28. pr. m. održavao je ovadnji g. učitelj Ivan Kosić treći roditeljski sastanak u ovoj godini. Na tom nam je u kratko prikazao svoj rad u ovoj školskoj godini. Čuli smo kako se mora učitelj mučiti kako li doći do željenog uspjeha, te smo se uvjerili, da bez dobrog potakza škole ne može ni najbolji učitelj postignuti željeni cilj.

Oko jedna stotina roditelja slušalo je riječ svoga učitelja, koji je na koncu govorio bio pozdravljen sa burnim životklici! —

Iza toga proborio nam je naš župnik g. Fr. Grunt par rijeći. Toplo nam je preporučio, da nastojimo, da se ne bi djece za vrijeme praznika previše odtudjila od knjige. Videći ih tako mnogobrojne, lijepo je da zahvalio roditeljima, što tako ozbiljno slivačaju važnost roditeljskih sastanaka, te moli, da se i u buduće odazova sličnomu sastanku. Zatim se je narod mirno razišao.

Narodni blagdan u Kašteltru. Dne 5. srpnja proslavio se je i ovđe narodni blagdan svečano. Večerom prije patili su se kriješnici na visovima i pred školom, a s jutradan obdržavala se je školska svečanost i ples podružnice.

Djeca u predstavi nijesu unogla sudjelovali, jer je škola zatvorena već mjesec dana radi bolesti, ali su ih nadomestili bivši učenici njezini. Narodu je tom prilikom poobširnije progovorio ovamostni g. učitelj Anzulović o sv. C. i M. i o Družbi. Iza predstave bio je ples.

Članacina nije se pobirala, pak su davorali dragovoljno u školi K 16-72. Trošak za naprave i maske isplatio je g. učitelj iz svoga kao svoj prinos Družbi, a g. župnik platio je piće sviračima, koji su svirali besplatno. Uz to su ovadnja učiteljice gdje Antica Fabijanić-Ružić i gdje Marica Franić sakupljale milodare na sabirni arak i sabrale K 34-50, a osim toga je gdjica Marica Franić tekom plesa predala ruže i sabrale K 11-74, dokle ukupno K 62-96.

Darovali su na sabirni arak ovi: 4 K pop. Ante Legović; po K 2: Marija Ružić, Marija Legović, Marija Brnobić, Ivan Legović Katunec; po 1 K: Antica Ružić, učit., Marica Franić, Marija Ružić, Ivan Ventin, Ivan Fabijanić, Ana Ružić, Antonija Kocijančić, Ivana Mendica, Ivan Legović, Sime Roska, Marina Kovač, Ana Deklić, Antica Depolo, Katica Kocijančić, Ivan Kocijančić, Luka Brnobić st., Marija

Legović, Luka Brnobić ml.; po 80 fil.: Marija Škopretić; po 60 fil.: Ana Ružić Andjela, Marija Kocijančić, Ana Rojac; po 40 fil.: Marina Mendica, Marija Ganbin, Antonija Ružić; po 30 fil.: Ana Ružić; po 20 fil.: Marija Norbido, Lucija Ružić. Novac je poslan ravnateljstvu Družbe.

Koparski kotar:

Podružnica Družbe Sv. C. i M. u Velikom Mlunu kod Buzeta obdržavala će u nedjelju dne 4. augusta t. g. u 4 s. p. p. glavnu skupštinu sa običnim dnevnim redom, uz sudjelovanje odjela hrvatske glazbe „Sokol“ iz Buzeta.

Skupština će se obdržavati na otvorenom, a iza nje biti če ples. Pozivlju se članovi i prijatelji Družbe, da u sto većem broju posjete tu skupštinu.

Franina i Jurina.

Fr. Bog. Jurina, a ča ti je, da si tako zamišljen?

Jur. A puš me ča, znam, da biš i ti bil, kad bis znal, da je Cerovje dobito nike nove impiegate, ke ćemo mi moral plaćat.

Fr. Nu, nu, povej mi, ki su ti novi impiegati.

Jur. Vero rada bili ti povedal, ma sam ne znam, kako se zovu, ač još nikad nisam vidil takovih impiegata.

Fr. Nu, reci mi, su li od slata ali od komuna i ča delaju.

Jur. Bit će sigurno od slata, dač imaju crnu monturu i duge sablje i neke zvezde pod vratom.

Fr. To ćeju bit forsij jendarmi.

Jur. Ma ke jendarmi ši, njih poznam, dač nose puške kad gredu van, ma ovi ih nimaju i jendarmi ne popeljavaju nikad po cestah vodu na karateli s konjem.

Fr. Dunke ti impiegati imaju sablje i popeljavaju vodu gorovis.

Jur. Vero ja.

Fr. A ča delaju s vodom?

Jur. Je dopeljeo pred kuću i onda zalijava rože oko kuće i rinfreškevaju to, da ne bude tako teplo i da ne bude tako velik prah.

Fr. Hm, po delu moraju bit ali giardieri ali škovacini.

1. Da svj narodni zastupnici svih hrvatskih i slovenskih temalja podu korporativno u Ischl sa molbom na Nj. Veličanstvo, da Jukića pomiluje.

2. Da si svj občinska zastupstva svih hrvatskih i slovenskih občina putem odnosili sakljivac obrate na Nj. Veličanstvo u Ischlju vojarnom molbom, da Jukića pomiluje.

Oraj predlog je vrijeđan prepooke, te pozivljuje našu občine i zastupstva, da stvore zaključke u gornjem smislu, da se sprijeći niska osvetla krovodna tirana Cuvaja.

Zdravlje zastupnika M. Mandića. Dozvajeno iz posve pouzdane izvora, da se je zastupnik profesor Mandić dobrahno oporavljen vratio iz Beča u Trst, ali uzrkos tomu, ne će biti još dulje vremena sposoban za nikakav služujući rad — sto dajemo dužnju onima, koji bi ga eventualno mogli trebati.

IV. redovita glavna skupština Hrv. slov. ak. ter. drustva „Istra“ obdržavat će se prigodom sokolskog sleta Viteziceve župe u Voloskom Nar. Domu, dan 11. o. m. u 9 sati prije podne sa slijedećim dnevnim redom:

1. Pozdrav predsjednika.
2. Izvješće pojedinih funkcionara.
3. Izvješće revolucionarnog odbora.
4. Izbor novog odbora.
5. Eventualja.

Članovi, pokazale zanimanje za društvo, prisutstvujte u sto većem broju. Obskrbe radi pozeljno bi bilo, da svaki, ko kani prisustvovati, unaprijed obavesti druga A. Flegan, pravnika u Voloskom, pisarna dra Pošćića.

Odbor.

Javna Zahvala.

Dužnost nam je, da najiskrenije zahvalimo gg. dru Antichieviću, dru V. Gragielju, dru L. Novaku i dru D. Giotti-u, koji su se svojki zauzimali, da nam spase predragu majku.

Jelu Milačić.

Hvala milosrdnimi sestrionicima, koje su pozrtvovno bjeđele danju i noću nad po-kojnicu.

Hvala mnogobrojnim prijateljima i značima, koji su odpratlji mrtve ostanke po-kojnice do hladnoa groba.

Hvala i svim onim, koji su nastojali, da ublaže neizmjernu bol našega sreća.

Puto, dan 31. srpnja 1912.

Razlužena obitelj.

Poziv.

Podpisani odbor pozivljuje društvene clanove na godišnju glavnu skupštinu, koja će se obdržavati dne 10. augusta 1912. u 3 i 1/4 sata p. p. u maloj dvorani Narodnog Doma u Voloskom.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika posljednje skupštine.
2. Izvješće odbora o djelovanju drustva.
3. Predloženje racuna za godinu 1911. i zaključak glede istoga.
4. Izvješće nadzornog odbora.
5. Izbor novog društvenog i nadzornog odbora.
6. Rasprava i odluka glede predloga postavljenih u smislu § 21. društvenoga ugovora.

Volosko, dne 25. jula 1912.

Istarsko društvo za promet pokretnina i nepokretnina i za gradnju kuća na prodaju društvo na ograničeno jamčenje u Voloskom-Opatiji.

Dr. Stanger, predsjednik.

